

DE BRAUW
BLACKSTONE
WESTBROEK

De weledelgestrenge heer
Mr B.J. Drijber
Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn
Postbus 11756
2502 AT DEN HAAG

Zuid-Hollandlaan 7
Postbus 90851
2509 LW Den Haag

T +31 70 328 5328
F +31 70 328 5325

Datum 12 juni 2006

Mr E.H. Pijnacker Hordijk
advocaat

Uw ref.

E erik.pijnackerhordijk@debrauw.com

Onze ref. 116\stichting Gepensioneerden\bdrijber\eph

T +31 70 328 5381

F +31 70 328 0049

Betreft: Stichting Belangenbehartiging Nederlandse Gepensioneerden in het
Buitenland / Staat

Amice,

Hierbij kan ik je het formele standpunt van het bestuur van de Stichting doen toekomen met betrekking tot de wijziging van de Regeling Zorgverzekering ter uitvoering van kortgedingsvonnis van 31 maart 2006 (de "**Wijzigingsregeling**").

De Stichting meent dat het toepassen een woonlandfactor, zoals geïntroduceerd in de Wijzigingsregeling, op zich een passende manier is om rekenschap te geven van de verschillen in verstrekkingenpakketten, mede in vergelijking met de Nederlandse situatie, waarop gepensioneerden in hun respectievelijke woonlanden aanspraak kunnen maken.

Het had echter om diverse redenen voor de hand gelegen wanneer de Minister de woonlandfactoren had bepaald op basis van een vergelijking van verstrekkingenpakketten aan gepensioneerden. Omgekeerd is onbegrijpelijk, en juridisch ook niet verdedigbaar, dat de Minister de woonlandfactoren heeft gebaseerd op een vergelijking van de gemiddelde verstrekkingen aan de gehele bevolking.

De eerste reden is dat de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden, althans in Nederland, zeer veel hoger zijn dan de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan de totale bevolking. Dit laat zich voor een belangrijk deel verklaren door het - de Minister uiteraard zeer wel bekend - feit dat de AWBZ-verstrekkingen, die meer dan de helft van de totale kosten van de zorg vertegenwoordigen, voor het overgrote

deel uitsluitend aan gepensioneerden ten goede komen. Juist op dat punt onderscheidt het Nederlandse zorgstelsel zich van het buitenland. Een in Nederland wonende gepensioneerde mag er, na jarenlang hoge AWBZ-premies te hebben betaald, op vertrouwen dat hij aanspraak kan maken op het volledige AWBZ-pakket. De in het buitenland wonende gepensioneerde, die eveneens jarenlang AWBZ-premies heeft betaald (daarom valt hij immers onder de regeling), mag dat niet. Door de woonlandfactor te baseren op de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan de gehele bevolking, benadeelt de Minister derhalve wederom specifiek de gepensioneerden. Daarmee staat de Wijziging tevens op gespannen voet met de strekking van het dictum van het kortgedingvonnis, voor zover het daarmee al niet expliciet in strijd is (zie onder).

Het nadeel dat gepensioneerden ondergaan doordat de woonlandfactor wordt gebaseerd op de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan de gehele bevolking blijkt duidelijk uit **bijlage 1** bij deze brief. In nagenoeg alle gevallen beloopt het verschil vele tientallen procenten. De meest schrijnende gevallen zijn Noorwegen en Italië, waar de woonlandfactor op basis van kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden maar liefst 52% lager is dan de door de Minister gekozen woonlandfactor. Anders gezegd: de bijdrage valt voor gepensioneerden in die landen maar liefst 104% hoger uit door de keuze van een niet-representatieve woonlandfactor. Het lijkt geen twijfel dat de Minister zich van dit verschil bewust moet zijn geweest. Het is immers ondenkbaar dat het Ministerie niet tevens de gevolgen heeft doorgerekend van de keuze voor de wél voor de hand liggende woonlandfactor.

De keuze voor de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan de gehele bevolking is eens te meer onaanvaardbaar, omdat tussen de lidstaten in het kader van Verordening 1408/71 terzake van verstrekkingen aan gepensioneerden wordt afgerekend op basis van gemiddelde kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden. Bij de keuze voor een woonlandfactor gerelateerd aan de grondslag voor de onderlinge verrekeningen tussen gepensioneerden wordt derhalve afgerekend op een basis die rechtstreeks samenhangt met de hoogte van de betalingen die Nederland dient te verrichten terzake van bijdrageplichtigen. Doordat de Minister heeft gekozen voor een nadelige en niet-representatieve woonlandfactor komt het onverminderd voor dat Nederland "winst" maakt op de bijdragen die aan gepensioneerden in rekening worden gebracht. Die winst is het meest excessief bij de in Noorwegen wonende gepensioneerden; dezen betalen maar liefst tot EUR 2.936 meer per jaar dan Nederland aan Noorwegen moet afdragen.

Het feit dat onder de Wijzigingsregeling gepensioneerden in sommige landen zelfs meer moeten gaan betalen dan onder de oorspronkelijke regeling (en zelfs meer dan in Nederland wonende verzekerden), terwijl de gemiddelde waarde van de verstrekkingen waarop zij aanspraak kunnen maken minder is dan de gemiddelde waarde van verstrekkingen aan gepensioneerde verzekerden in Nederland, valt uitsluitend en geheel toe te schrijven aan de keuze voor een manifest foute woonlandfactor. Indien de Minister had gekozen voor de woonlandfactor gebaseerd op de gemiddelde kosten van

verstrekkingen aan gepensioneerden, zou in geen enkel geval een gepensioneerde méér zijn gaan betalen. Het is immers onverminderd een vaststaand feit dat de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden in Nederland veel tot vele malen hoger zijn dan in eender welk ander Europees land (zelfs dan Noorwegen). Als gezegd valt dat bijna geheel toe te schrijven aan de AWBZ. **Bijlage 1** geeft wederom de cijfermatige onderbouwing voor deze feiten en constatering.

De keuze voor een woonlandfactor gebaseerd op de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden had voorts eens te meer voor de hand gelegen omdat die factor eenvoudig valt te berekenen op basis van de cijfers die door de Europese Commissie worden geverifieerd en goedgekeurd en die algemeen bekend worden gemaakt. Het Ministerie had zich de bijzondere inspanningen om gemiddelde kosten van verstrekkingen van de diverse woonlanden aan de totale bevolking te (re)construeren eenvoudig kunnen besparen door de openbare, door de Commissie geaccordeerde cijfers te nemen.

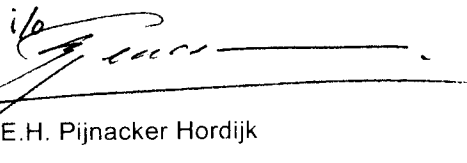
Ten aanzien van de verenigbaarheid van de Wijzigingsregeling met het kortgedingvonnis geldt het volgende. De President heeft de Staat gelast na te gaan in hoeverre de kosten van verstrekkingen voor AWBZ-achtige verstrekkingen in de respectievelijke woonlanden aan de Staat in rekening worden gebracht. Direct gevolg van de uitspraak is dat de Staat een korting moet toepassen ten belope van de totale AWBZ-component van de oorspronkelijke bijdrage ten aanzien van pensioengerechtigden in landen die dergelijke verstrekkingen niet kennen (althans niet AWBZ-achtige verstrekkingen die onder het regime van Verordening 1408/71 vallen). Voorbeelden zijn Spanje, Frankrijk en België. De Wijzigingsregeling leidt evenwel tot een korting op de oorspronkelijke bijdrage die in het geval van Frankrijk en België aanzienlijk minder is dan het bedrag van de AWBZ-component. Doordat de Staat voorts in het geheel niet (eens) heeft gepoogd om aan te tonen dat aan de eisen van het kortgedingvonnis is voldaan, staat voldoende vast dat de Staat het dictum van het vonnis schendt. Dit zou anders zijn geweest indien de Minister een woonlandfactor gebaseerd op de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan gepensioneerden zou hebben genomen. Dit is een derde reden waarom moet worden geoordeeld de Minister ten onrechte de gemiddelde kosten van verstrekkingen aan de gehele bevolking als maatstaf heeft genomen.

Namens de Stichting kan ik berichten dat de Stichting bereid is alle procedures met betrekking tot de hoogte van de bijdrage in te trekken en haar leden en belanghebbenden actief uit te dragen dat de hoogte van de bijdrage als zodanig acceptabel is, indien de Staat c.q. Minister alsnog de correcte woonlandfactor introduceert. De Stichting is van oordeel dat in dat geval een oplossing is bereikt die voor alle gepensioneerden acceptabel zou moeten zijn. Houdt de Staat daarentegen onverkort vast aan de thans geïntroduceerde woonlandfactor, dan zal de Stichting de Wijzigingsregeling met alle mogelijke middelen, waaronder juridische procedures, blijven bestrijden en zal de Stichting actief blijven uitdragen dat de Minister wederom

welbewust een regeling heeft getroffen die specifiek tot doel en effect heeft dat "verdragsgerechtigde" gepensioneerden sterk worden benadeeld.

Tenslotte zou ik nog jouw aandacht willen vestigen op art. 6.3.1. lid 4 van de oude Regeling Zorgverzekering. Deze bepaling voorzag in een vergoeding aan WAO- en VUT-gerechtigden ter grootte van 6,5% van hun uitkering (ter compensatie van de inkomensafhankelijke bijdrage) op grond van art. 46 van de Zorgverzekeringswet. Nu die bepaling door de wijziging van de Regeling Zorgverzekering is komen te vervallen, vervalt daarmee ook de vergoeding. Dat kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn geweest van de invoering van de woonlandfactor. Wellicht dat de vergoeding (net als de zorgtoeslag) gemitigeerd zou moeten worden door toepassing van de woonlandfactor daarop. Het volledig schrappen van die vergoeding brengt daarentegen een ongelijkheid teweeg die zelf weer strijdig zou kunnen zijn met art. 39 / 18 EG. Mag ik ervan uitgaan dat dit een omissie betreft die zal worden gecorrigeerd, of is deze bepaling bewust geschrapt? Wanneer dat laatste het geval is, dan geldt daarvoor - voor wat betreft de (procedurele) opstelling van de Stichting - hetzelfde als voor de invoering van de juiste woonlandfactor.

Met vriendelijke groet,

E.H. Pijnacker Hordijk

Meest recente jaar waarvoor kosten zijn vastgesteld	80% van de gemiddelde jaarlijkse kosten	Verschuldigde bijdrage bij maximum grondslag van EUR 4.942	Verschil met door NL aan woonland te betalen bedrag	Voorgestelde woonland-factor op basis van d.d. 23-5-2006) 65+	Verschil	Verschil in percentage t.o.v. de voorgestelde wnidfactor	Nadeel per jaar bij maximum bijdrage van EUR 4.942
België	3.184	3.048	-	0,6168	0,1540	25%	761
Cyprus	-	1.142	-	0,2310	-	-	-
Duitsland	3.410	3.555	145	0,7194	0,2238	31%	1.106
Estland	-	-	-	-	-	-	-
Frankrijk	3.479	3.278	-	0,6633	0,1576	24%	779
Griekenland*	795	1.142	347	0,2310	0,0904	39%	447
Hongarije	-	-	-	-	-	-	-
Ierland	4.570	4.618	48	0,9345	0,6642	29%	1.336
Italië	1.793	2.888	1.095	0,5845	0,3019	52%	1.492
Letland ²	162	277	114	0,0560	0,0232 **	59%	162
Litouwen	-	94	-	0,0190	-	-	-
Luxemburg	4.510	3.936	-	0,7964	0,7109	11%	423
Malta	-	993	-	0,2009	-	-	-
Oostenrijk	3.147	3.154	7	0,6382	0,4498 **	30%	931
Polen	-	-	-	-	-	-	-
Portugal	1.185	1.395	210	0,2823	0,1722	39%	544
Slovenië ²	1.053	648	-	0,1311	0,1505 **	-15%	96
Slowakije	-	-	-	-	-	-	-
Spanje	2.413	1.758	-	0,3557	0,3449 **	3%	53
Tsjechië	-	-	-	-	-	-	-
Verenigd Koninkrijk ²	2.781	3.281	500	0,6640	0,4383	34%	1.115
Zweden ²	3.364	3.817	453	0,7723	0,4889	37%	1.400
Zwitserland ²	3.176	2.618	-	0,5297	0,4539 **	14%	375
Noorwegen ²	3.531	6.468	2.936	1,3088	0,6247	52%	3.381
Nederland							
2001	5.653			Nominale bijdrage			969
2002	6.344			Inkomensafhankelijke bijdrage AOW 6,5 % van		11.190	727
2003	6.880			Inkomensafhankelijke bijdrage 4,4 % van		19.441	855
2004	6.996			AWBZ-achtige bijdrage 12,55% van maximaal		30.631	3.844
				Algemene Heffingskorting		731	
				Ouderenkorting		289	
				Alleenstaande ouderenkorting		434	
				Heffingskorting			1.454-
				Totale maximum bijdrage voor een alleenstaande			4.942

N.B.: Voordeel

* per persoon (daarnaast is er ook nog een bedrag per gezin)

² wisselkoers van 21 februari 2006, bron: Financial Times

** N.B. de gemiddelde kosten voor 65+-ers voor Nederland voor 2004

zijn nog niet door het Administratief Comité vastgesteld (bron: CVZ).